

عنوان مقاله:

ارزیابی کارایی نسبی بانکهای عامل در طرح بهسازی مسکن روستایی با استفاده از مدل DEA؛ مطالعه موردی بانکهای عامل استان لرستان

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی تحلیل پوششی داده ها (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسندگان:

میثم میری - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی صنایع، دانشگاه پیام نور تهران، تهران، ایران

حسین محمدی - دانشجوی دکترا مهندسی صنایع، دانشگاه علم و صنعت ایران، دانشکده صنایع، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر، ارزیابی کارایی نسبی بانکهای عامل در طرح بهسازی مسکن روستایی استان لرستان با استفاده از مدل تحلیل پوششی داده ها (DEA) است. روش تحقیق پژوهش حاضر، از نظر هدف؛ کاربردی و از نظر روش؛ توصیفی تحلیلی است. جهت جمع آوری داده ها از ارقام کمی نرم افزار طرح بهسازی مسکن روستایی استان لرستان استفاده شده است همچنین جهت رتبه بندی واحد های کارا دو مدل CCR و اندرسون پترسون بکار رفته است. در تحقیق پیش رو شاخص های آماری نشان داد که تنها بانک مسکن از میان هشت بانک عامل در این طرح کارا بوده و بانک تجارت در مرز کارایی قرار داشته است. همچنین بانک های عامل در سالهای مورد بررسی قرار گرفته (سالهای 1384 الی 1391) تنها در سال 1388 به صورت کارا عمل کرده اند. تحلیل حساسیت نیز بیانگر این مطلب بود که تمامی بانکها نسبت به شاخص تعداد معرفی شدگان به بانک (به عنوان یک شاخص ورودی) به شدت حساسیت داشته اند.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، طرح بهسازی مسکن روستایی، بانکهای عامل، مدل تحلیل پوششی داده ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/351607>

